

Královské BYDLENÍ

◀ **V NOVÉM
PODKROVNÍM BYTĚ**
se povedlo zachránit originální krov, záměrně je nezakryté původní zdivo. Podlaha je ze smrkových fošen. Zvolený nábytek, přírodní materiály, stylové doplňky teplých i neutrálních barev umocnily atmosféru.

Moderní komfort, originální atmosféra a styl připomínající francouzské venkovské sídlo – proměnit starou půdu na byt 2+kk se povedlo Monice Lněničkové ze studia Miramari. Roli sehrály také náhoda a velká úcta k přírodě.

text **Eva Vacková** foto **Tomáš Dittrich**

V ýjimečná a zvláštní, s neodolatelným až mystickým kouzlem, to je Šumava. Jsou tu mnohem hlubší lesy a rokle, vyšší a modřejší nebe či rozlehlější pláně. Designérka Monika Lněničková si horskou krajinu před časem zamilovala a chtěla tu podnikat. Původně byla v roli klienta, který potřeboval poradit, jak získat dotace na revitalizaci areálu bývalého teletníku a ovocného sadu. S projektem se obrátila na odborníka, s nímž našla od začátku společnou řeč. Byl to právě František Krejčí, který pracuje jako konzultant v oboru ochra-

na přírody a životního prostředí, zabývá se regionálním rozvojem. Čtyři roky působil ve funkci ředitele Správy Národního parku Šumava, je autorem projektů, jež se dodnes realizují. Oba se seznámili v momentě, kdy František zahajoval přestavbu třípodlažního domu, který zdědil po rodičích, a Monika se stala tou, jež mu ji pomohla zrealizovat.

JAK NEZABÍT DUCHA

Projekt byl už hotový. Rekonstrukce domu, jehož kamenné základy pocházejí z roku 1730, měla postupovat podle obvyklého scénáře: co nejvíc starých prvků zahladit,

schovat pod vrstvou štuků a sádkokartonu, tmavé podkroví prosvětlit pomocí střešních oken. „Když jsem dům v Rejstejně viděla poprvé, vypadal vinou deset let staré fasády lososové barvy jako ošklivě ocucaný bonbon. Dům si mě vlastně zavolal v pravý čas, řekl si o jiný přístup a podařilo se ho zachránit. Zastavila jsem veškeré stavební práce, které by negativně ovlivnily výsledek, získala čas na úpravu dispozice. Začali jsme víc odkrývat. A co je pro mě po dokončení největší satisfakcí? To, že se na půdě povedlo nechat odkrytý krov a neztratit půvab originálu,“ vysvětluje Monika Lněničková.

Krov byl naštěstí v dobrém stavu, přidala se jen nadkroevní izolace, částečně vyměnilo podbití. Během roku a půl se vystřídaly dvě stavební firmy. Dům má dnes fasádu v odstínu světlé kávy, dřevěná šedá eurookna, střešní skládanou krytinu v imitaci břidlice, k půdnímu bytu přibyla pavlač.

Druhé podlaží je určené k rekreaci rodiny a známých, je tu pracovna, v prvním podlaží kanceláře. „Nejvíce jsem ocenil, že bylo všechno uceleně připravené, návrh vystihl tradici místa. Monice, jejíž práci znala z časopisů spíše moje sestra, jsem nechal volnou ruku. Není dobré do toho mluvit, zejména,

když má autor jasnou myšlenku. Jediným omezením byly finance. Rozhodly o volbě materiálu, například smrkové podlahy místo dražší z masivního dubu,“ říká František.

GENERAČNÍ SETKÁNÍ

„Všichni o mně říkají, že jsem morous,“ to je citát z jednoho titulu o Karlu IV, panovníkovi, jenž ovlivnil dějiny českého království, stejně i vývoj Šumavy. Několik knih má v knihovně i František Krejčí, jenž je vystudovaný lesní inženýr, ale kromě přírody má rád literaturu a poezii. Dokonce před lety napsal sbírku básní.

V KUCHYŇSKÉM KOUTU

spojeném s pavlačí je možné uvařit i příjemně posedět u baru. Nábytek je vyrobený z větší části na zakázku. Na skříňky je použité kartáčované smrkové dřevo, pracovní deska je z lamina. Výmalba stěn imituje betonovou stěrku.

▲ POETICKÉ VAŘENÍ

Tabulovou barvou natřená stěna nad kuchyňskou pracovní deskou slouží pro napsání vzkazu či několika veršů.

▲ PRACOVNA MAJITELE

se na půdu nevešla, je o patro níž. Nová okna mají nižší parapet 50 cm, očištěná zeď připomíná záměrně originál.

▲ NASVÍCENÁ ODKLÁDACÍ NIKA

ve sprchovém koutu patří k mnoha zajímavým a praktickým detailům bytu.

TROJICE OKEN VE ŠTÍTOVÉ ZDI

pouští do obývacího pokoje dostatek denního světla. Ratanová křesla a originální dřevěný stolek dodalo studio Miramarí.

„Líbí se mi tu a jsem přesvědčený o potenciálu místa a zdejšího regionu, věřím, že se sem lidé budou vracet. Jinak bych ostatně dům, v němž jsme se sestrou vyrůstali, asi neopravoval,“ dodává.

Podle designérky by měl navržený prostor respektovat genia loci, okolí a osobnost investora. „Chtěla jsem sladit starý originál, mladé myšlení majitele a taky jeho činnost. Záměrně jsem proto nechtěla vytvořit světlý, příliš zářivý dům a tomu odpovídající interiér. O půdním bytě jsem měla určitou představu. Výsledek měl připomínat trochu útulné vlčí doupě,“ komentuje Monika.

Zvolila mírně rustikální zařízení, v prostoru neměly ovšem převládat kousky „po babičce“. Nic ultra starého ani moderního. Len, bavlna, kožešiny, měkké pleťniny, přírodní ratan, k tomu neutrální šedá, ocelově modrá a teplá koňaková.

Promyšlené jsou všechny detaily, kupříkladu okenní kování, repliky takzvaných oliv jsou dovezené až z Belgie. Kusový nábytek a doplňky pochází většinou z Itálie, Holandska či Portugalska. Kuchyňskou linku, atypické dubové dveře nebo podlahu z olejovaných smrkových fošen vyrobili truhláři.

FRANTIŠEK KREJČÍ
50 let, konzultant v oboru
ochrana přírody, životní prostředí,
regionální rozvoj

▼ INZERCE

Z LOŽNICE NA KOSTEL
je úchvatný pohled. Postel
s čalouněným čelem je dovezená
z Itálie, dřevěná repasovaná
komoda je z bazaru.

▲ KOUPELNA S LITINOVOU REPASOVANOU VANOU
má dlažbu v imitaci kamene. Dveře a deska kryjící rozvody
vody jsou z dubu, dekorace na stěně je z přírodního mechu.

► JÍDELNÍ KOUT
v kulíšách originálního kro-
vu navazuje na kuchyň a je
součástí obytné místnosti.
Nábytek, osvětlení a do-
plňky vybrala designérka.

NA HORÁCH HOŘÍ I HRÁCH

Jediné střešní okno zůstalo v ložnici, nabízí unikátní výhled z postele přímo na věž ne-dalekého barokního kostela. V koupelně stojí stará repasovaná litinová vana, rozvody vody jsou schované v dubové desce. Zvláštní deko-raci na stěně vytvořila Monika z nalepeného mechu, který našla v místě, v němž předtím řádila divoká prasata. Stačilo jen posbírat. Do sprchového koutu vymyslela nasvícenou niku na odkládání věcí, na podlahu použila keramickou dlažbu v imitaci kamene.

Příroda, to je mnohokrát skloňované slovo v domě, jehož majitel se snaží udržet zdravé životní prostředí. Doma proto topí dřevěnými peletkami, jejichž spalování nezatěžuje okolí. Pořídil si ‚chytrý‘ kotel s automatickou regulací, ve kterém může topit biomasou, dokonce v něm hoří i hrách. František kromě toho využívá krb s vloz-kou, který postavil v obývacím pokoji krbař z nedaleké Filipovy Hutě. K rozvodu tepla v domě slouží měděné spiro trubky, výkon-ný bezprašný systém, který navrhl Vladimír Verner. ● eva.vackova@mfdnes.cz

▲ OBYTNÁ PAVLAČ
sousedí s půdním bytem a vznikla nástavbou na pavlač o patro níž. Ze tří stran je výhled na okolní panorama lesů a malé město Rejštejn.